

Munkásököl vasököl?

VISSZHANG - LX. évfolyam, 9. szám, 2016. március 4.

Akiknek még szemernyi illúziójuk is maradt volna, hogy hazánk formálisan demokrácia és legalábbis látszatra jogállam, azokkal a népszavazást kezdeményező regisztrációs verseny (ami leginkább a bevásárlóközpontok időnkénti egymást agyontaposó, leárazási lerohanásához hasonlítható) legutóbbi fordulójában történtek végképp megértethették, hogy Magyarországon a rendőri asszisztálás mellett zajló pszichikai és/vagy fizikai terror az úr. Aki passzív szemlélője, rosszabb esetben üldözöttje-bántalmazottja volt már a februári farsangi szezon immár hagyományosnak számító kitörés napi bakancscsattogtatásának (*becstelenség napja*) a budai vártól Székesfehérváron át Érpatakig, annak a napnál is világosabb, hogy sunyi kormánytámogatással és egyelőre csak pszichopata zsebszálásikkal – akiknek irányítói között akadnak olyanok is, akik a honi titkosszolgálat beépített ügynökei – bőszen épül az újhungarista Magyarország.

Hazudik a rendőrségi szlogen: az adónkból rosszul fizetett egyenruhások kiélezett helyzetekben sem nem védik, sem nem szolgálják azokat, akik nem kérnek a levitézlett, mocskos eszmék mócsingjain kérdőzőkből. Annál inkább védik és szolgálják ki az ügyészséggel karöltve a honi újnyilasokkal cinikusan összekacsintó, őket és „eszméiket” felhasználó, nekik falazó, a normális állampolgárokat (vö. keményen dolgozó kisember) lenézett alattvalóknak tekintő hatalmat és annak csicskásait.

Pedig a magunk kárán ideje lett volna már megtanulni, hogy gyáva népnek nincs hazája. A szocialista politikusok, mint ahogy más pártszínű megélhetési társaik, a demokráciával kapcsolatban pavlovi reflexszel citálják Bibót: demokratának lenni annyi, mint nem félni. Meglehet, Nyakó politikus sem félt a többórás tipródás alatt, miközben a kopasz fideszes verőemberek fennhangon szexuális szokásaira tettek otromba utalásokat. Ezt aztán ő az ATV egyenes adásában, nem kevésbé otromba módon, mintegy a négy másodperces regisztrációs lemaradását magyarázandó, szó szerint idézte a műsorvezető megrökönyödésére. Szóval meglehet, tényleg nem félt Nyakó demokrata, mindenesetre arcára kiült a tanácstalansággal vegyes ijedtség, és a médiának később azt is bevallotta, hogy azért nem maradt elől a pecsételőnél, mert nem akarta magát orrba veretni. Mindez érthető, végtére is egyedül volt a tíz-egynéhány mappás Kubatov-biorobottól fenyegetve. De hol voltak a többiek? Miért nem riadóztatták a szocialisták elvtársaikat? Pedig a vörös Csepeltől a macskaköves Angyalföldig biztos jöttek volna az éjszakai műszakból a panelprolik, hogy segítsenek a szoci politikusnak visszafoglalni a teret a Fradi-kidobóktól. Nem is beszélve a közmunkás százezrekről, akiknek Borsodból indult éhségmenetét vezette pár éve Nyakó a főváros bevételére. *Munkásököl vasököl, oda sújt, ahova köll.* A világítás nélkül bicikliző cigányokat máskor aggályosan jogszabály-tisztelő módon igazoltató rendőröknek lett volna okuk a beavatkozásra.

De a mai szocialisták nem tüntetnek jelenlétükkel, és véletlenül sem konfrontálódnak élesben a tetthelyeken. Helyette a parlamentben napirend előtt tépik a szájukat, sajtótájékoztatnak, pimf közleményeket adnak ki. Négy-öt unatkozó médiamunkás társaságában elenyésző az orrba vágás veszélye. Legutóbb e lap hasábjain (*Becstelen brigantik*, febr. 12.) kérdeztem tőlük, hogy miért ennyire gyávák, aztán Tóbiás elnöknél is érdeklődtem, de nem jött válasz. Pedig tőlem nem kell megijedni, egyelőre még nem vagyok verőember.